

pojednávaniu nepripúšťa a nemá k dispozícii ani iný typ konania, v ktorom by sa mohol voči obvinenému domáhať svojho nároku, v dôsledku čoho ani nemožno zaistiť jeho nárok na náhradu škody na majetku a majetkových právach obvineného podľa §50 Trestného poriadku a nárok sa tak stáva *de facto* nevyhnutným?

3. Má sa pojem „ten istý podnik“ podľa § čl. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 994/98 <sup>(5)</sup> zo dňa 07. mája 1998 v spojení s čl. 2 ods. 2 Nariadenia Komisie (ES) č. 69/2001 <sup>(6)</sup> zo dňa 12. januára 2001 vykladať len formálne v tom zmysle, že rozhodujúcim kritériom je, či sa podľa vnútroštátneho právneho poriadku jedná len o subjekty so samostatnou právnou subjektivitou, a teda štátnu pomoc do výšky 100 000,- EUR možno poskytnúť každej takejto spoločnosti, alebo je rozhodujúci faktický spôsob fungovania a riadenia týchto spoločností vzájomne prepojených tými istými osobami, akoby išlo o systém pobočiek riadených z jednej centrálnej spoločnosti, hoci podľa vnútroštátnej právnej úpravy majú tieto spoločnosti samostatnú právnú subjektivitu, a takéto spoločnosti treba považovať za „ten istý podnik“ a poskytnúť mu štátnu pomoc ako celku do výšky 100 000,- EUR len raz?
4. Má sa pod pojmom „škoda“ na účely Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev <sup>(7)</sup> zo dňa 26. júla 1995 rozumieť len tá časť neoprávnene získaných finančných prostriedkov, ktorá priamo súvisí s podvodným konaním alebo aj skutočne realizované a pravdivo dokladované náklady a použitie príspevku, ak z dokazovania vyplynie, že ich vynaloženie bolo nevyhnutné na účely zamaskovania podvodného konania, oddialenia odhalenia podvodného konania a získania celého objemu priznanej štátnej pomoci?

<sup>(1)</sup> Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV, Ú. v. EÚ 2012, L 315, s. 57.

<sup>(2)</sup> Nariadenie Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch, Ú. v. ES 1999, L 161, s. 1, Mim. vyd. 14/001, s. 31.

<sup>(3)</sup> Nariadenie Komisie (ES) č. 1681/94 z 11. júla 1994 o nezrovnalostiach a získavaní neoprávnene vyplatených čiastok späť v súvislosti s financovaním štrukturálnych politík a o organizácii informačného systému v tejto oblasti, Ú. v. ES 1994, L 178, s. 43, Mim. vyd. 14/001, s. 23.

<sup>(4)</sup> Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. novembra 2017.

<sup>(5)</sup> Nariadenie Rady (ES) č. 994/98 zo 7. mája 1998 o uplatňovaní článkov 92 a 93 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci, Ú. v. ES 1998, L 142, s. 1, Mim. vyd. 08/001, s. 312.

<sup>(6)</sup> Nariadenie Komisie (ES) č. 69/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy ES pri pomoci *de minimis*, Ú. v. ES 2001, L 10, s. 30, Mim. vyd. 08/002, s. 138.

<sup>(7)</sup> Dohovor vypracovaný na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, Ú. v. ES 1995, C 316, p. 49.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne (Francúzsko)  
13. augusta 2019 – BNP Paribas Personal Finance SA/VE**

(Vec C-609/19)

(2019/C 348/13)

Jazyk konania: francúzština

**Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne

**Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom**

Žalobkyňa: BNP Paribas Personal Finance SA

Žalovaný: VE

**Prejudiciálne otázky**

1. Má sa odsek 2 článku 4 smernice 93/13 <sup>(1)</sup> vykladať v tom zmysle, že zmluvné podmienky, ktoré stanovujú splácanie v pevne stanovených splátkach započítavaných prednostne na úroky a ktoré stanovujú predĺženie trvania zmluvy a zvýšenie úhrad na účely splatenia zostatku úverového účtu, pričom tento zostatok [môže] v dôsledku fluktuácií výmenného kurzu výrazne narásť, tvoria hlavný predmet úveru denominovaného v cudzej mene a splácaného v domácej mene bez možnosti ich individuálneho posúdenia?

2. Má sa odsek 1 článku 3 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že zmluvné podmienky, ktoré stanovujú platby v pevne stanovených splátkach započítavaných prednostne na úroky a ktoré stanovujú predĺženie trvania [zmluvy] a zvýšenie úhrad na účely splatenia zostatku úverového účtu, ktorý môže v dôsledku fluktuácií výmenného kurzu významne narásť, vytvárajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to tým, že spotrebiteľa vystavujú neúmernému kurzovému riziku?
3. Má sa článok 4 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že jasnosť a zrozumiteľnosť podmienok zmluvy o úvere denominovanom v cudzej mene a splácanom v domácej mene sa má posúdiť so zreteľom na predpokladaný hospodársky kontext, v tomto prípade na dôsledky hospodárskych ťažkostí rokov 2007 až 2009 na fluktuácie výmenných kurzov, v čase uzatvorenia zmluvy, berúc do úvahy odborné znalosti a vedomosti podnikateľa s úvermi a jeho dobrú vieru?
4. Má sa článok 4 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že jasnosť a zrozumiteľnosť podmienok zmluvy o úvere denominovanom v cudzej mene a splácanom v domácej mene sa má posúdiť so zreteľom na informácie, ktoré spotrebiteľovi poskytol veriteľ disponujúci odbornými a podnikateľskými znalosťami, a to na informácie číselné, výlučne objektívne a abstraktné, ktoré nezohľadňujú hospodársky kontext, ktorý by mohol ovplyvniť fluktuácie výmenného kurzu?

(<sup>1</sup>) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/02, s. 288).

**Odvolaie podané 21. augusta 2019: Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 28. júna 2019 vo veci T-64/18, Alfamicro/Komisia**

(Vec C-623/19 P)

(2019/C 348/14)

Jazyk konania: portugalcina

### Účastníci konania

*Odvolaieľka*: Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (v zastúpení: G. Gentil Anastácio a D. Pirra Xarepe, advogados, a M. Stock da Cunha, advogada estagiária)

*Ďalší účastník konania*: Európska komisia

### Návrhy odvolaieľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu vydaný vo veci T-64/18 (<sup>1</sup>),
- zrušiť rozhodnutie Komisie C(2017) 8839 final z 13. decembra 2017,
- zaviazat' Európsku komisiu na náhradu všetkých trov konania.

### Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaieľka poukazuje na to, že zmluvná pohľadávka vzniká na základe samotnej zmluvy. Preto, ak Komisia mohla vo svojej určovacej žalobe formulovať svoje nároky, a neurobila to, nemôže už po vydaní rozsudku vystaviť exekučné tituly týkajúce sa nezabezpečenej pohľadávky.

Komisia zneužila svoju právomoc.

Vo svojom deklaratórnom rozsudku (T-831/14) (<sup>2</sup>) sa Všeobecný súd vyjadril k pohľadávke Komisie vyplývajúcej z dohody o finančnej pomoci, a teda nie, ako to nesprávne tvrdí Všeobecný súd, k výdavkom nespôsobilým na poskytnutie týkajúcim sa obdobia kontroly auditu.